

De gevangenen bezoeken, een opdracht tot barmhartigheid!

Als zesde werk van barmhartigheid horen we een oproep om gevangenen te bezoeken. Dat is geen gemakkelijke opdracht.

Allereerst kunnen we niet zomaar een huis van bewaring binnen stappen om gevangenen te bezoeken. In de tweede plaats realiseren we ons ook dat de meeste gevangenen met reden achter slot en grendel zitten. Er zijn ook zware criminelen bij. Dan gaan we niet gezellig op bezoek voor een praatje of een kopje koffie.

In Handelingen 12 lezen we dat Petrus, de vooraanstaande apostel van Jezus Christus gevangen wordt gezet. Een paar hoofdstukken verderop overkomt Paulus hetzelfde. Ook hij wordt opgepakt terwijl hij het evangelie verkondigt.

Beiden worden op wonderlijke wijze bevrijd. Terwijl Petrus ligt te slapen, komt er een engel die hem wakker maakt. Op dat moment vallen de zware kettingen van zijn handen en gaan de dikke deuren open. De engel begeleidt hem tot het einde van de straat en dan kan Petrus in alle vrijheid doorlopen naar de biddende gemeente. Hij is alsof hij droomt!

Nog steeds zijn er mensen in deze wereld die gevangen zitten vanwege hun (christelijke) geloofsovertuiging of hun politieke mening. Amnesty International is natuurlijk de organisatie die voor deze gevangenen aandacht vraagt. Misschien is Amnesty op dit moment een concrete invulling van dit werk van barmhartigheid: gevangenen bezoeken.

In Jezus' eerste preek in Nazareth leest Hij uit de profetie van Jesaja. Hij citeert: *“De Geest van de Heer rust op mij, want hij heeft mij gezalfd en gezonden, om aan gevangenen vrijlating te verkondigen”*.

Ik denk niet dat Hij bedoelde dat alle criminelen ongestraft moeten blijven. Mensen kunnen op zoveel verschillende manieren gevangen zitten. Gevangen achter slot en grendel, maar ook gevangen in hun omstandigheden. Beperkt in de kansen die ze krijgen, tussen wal en schip geraakt ergens in het leven. Mensen zijn bedoeld in om vrijheid te leven. Als die vrijheid in gevaar wordt gebracht door gewelddadige mensen, moet er ingegrepen worden. Want zo is het niet bedoeld. Jezus verkondigt vrijheid, genade en toekomst!

Wat betekent dit voor ons?

Vorig jaar heb ik met de collega's uit Arnhem een bezoek gebracht aan de gevangenis in de penitentiaire instelling in Arnhem, de zogenaamde Blue-Band gevangenis. Hij vertelde over de contacten met de mensen die er verbleven. Heel nuchter, het zijn mensen die soms een gevaar zijn voor de samenleving. Maar ook met mededogen. Al die mannen hebben hun eigen levensverhaal. Als je echt bereid bent naar hen te luisteren, ontmoet je een mens zoals wij. Het zijn mensen met vergelijkbare vragen en behoeftes als ieder ander mens.

In onze Kloostergang komt een aantal keren per jaar een groep vrijwilligers samen van de organisatie Exodus. Zij begeleiden als vrijwilligers de partners en familieleden van gevangenen. Het is fijn als er voor deze mensen ook een luisterend oor en een open hart is.

Het zesde werk van barmhartigheid: de gevangenen bezoeken.

Wat betekent het voor ons in deze vastentijd? Allereerst het geloof bewaren dat mensen zijn geschapen om te leven in vrijheid en te kunnen worden wie ze zijn als beeld van God.

En daarna misschien wel dat de open ogen en een open hart hebben voor mensen die op welke wijze dan ook “gevangen” zitten. Niet om alles goed te praten, maar om bereid te zijn de mens te ontmoeten achter de omstandigheden.